

MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI

18. ROČNÍK - ZÁŘÍ 2020 - ČÍSLO 196

FARNÍČEK

*Svatý Jane Nepomucký přimlouvej se za nás.
(Barokní socha svěťce na fryštáckém náměstí)*

ÚVODNÍ SLOVO

Milé sestry a bratři, čtenáři Farníčku,

jsou za námi dva měsíce prázdnin, dovolených a různé pobyty v přírodě i poznání nových krás naší země. Já jsem měl možnost prožít týden dovolené se třemi spolubratry na krásné jižní Moravě pod Pálavou. Prošli jsme krásnými městy Mikulovem, Valticemi a Lednicí. Zámek Valtice – skvost, salon vín v podzemí, úžasný košť. Lednický zámecký park – úžasná pastva pro oči. Pálava – úžasná přírodní краса, Pavlov pod ní, nádherná průčelí domů a vinných sklípků a všude kolem nedozírné lány vinohradů. Často nám plynula z úst slova žalmu „jak úžasná jsou tvá díla, Hospodine“. Zkuste si také udělat zpětný pohled na vše, co jste prožili a chvalte Boha. Ministrantům, se kterými jsem tam byl také, jsem ještě navíc ukázal dva nádherné moderní kostely v Hustopečích a Břeclavi.

Bože, díky také za úžasnou tvůrčí schopnost, které jsi dal lidem!

Chci vás všechny znovu pozvat v novém školním a pastoračním roce

k poznávání velikosti, vznešenosti, moudrosti, lásky a dobroty našeho nejlepšího Přítele, Učitele a Pána Ježíše Krista. Ať roste naše poznání jeho života, učení a spasitelského konání. Moc doporučuji pravidelnou četbu Písma svatého a jeho rozjímání. Dvě podnětné knihy k tomu: **Modlitba s Biblí v ruce a Ruku v ruce s Ježíšem**. Z té druhé si můžete přečíst krátký výňatek v další části Farníčku. Školní děti s rodiči zvu do celoroční soutěže o nejudatnějšího rytíře a krásnou princeznu. Začneme v neděli 6. září. Také se k tomu dočtete v další části Farníčku. Všechny naše pastorační aktivity jsou zaměřeny k tomuto cíli: SKRZE POZNÁNÍ PÍSMO K POZNÁNÍ KRISTA.

Milé sestry a bratři, všechny vás zvu na nejdůležitější akci měsíce září a to na „Staříčkovou pouť“ v neděli 20. 9. v 9:00 před kostelem a od 14:00 na farním dvoře. Letos bude poprvé pojata jako DEN FARNOSTI. Představíme si skoro všechny aktivity, které ve farnosti už nějaký čas běží. A těšíme se, že z vašeho zájmu se rozběhnou i další. Ve farnosti, je-li duchovně živá, musí pulzovat Boží život a touha po jeho růstu,

Všem Vám žehná o. Josef

PODZIMNÍ AKTIVITY V NAŠÍ FARNOSTI

Neděle 20. září – „Staříčkova pouť“ – Den farnosti

Neděle 11. října – Udílení svátosti biřmování – biskup Karel Herbst

Sobota 17. října – Pouť farnosti – Moravský kras, Křtiny, Vranov, Boskovice...

Sobota 24. října – České Katolické biblické dílo – uvádění do četby a žití Písma

Neděle 7. listopadu – Kurz lektorů

NABÍDKA PASTORAČNÍCH AKTIVIT FARNOSTI**VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ**

Náboženství dětí základní školy bude obdobné jako v loňském roce. Děti první až třetí třídy budou vyučovány ve škole v pondělí mezi 12 až 14 hodinou. Od čtvrté do deváté třídy bude výuka na faře v Katechetické místnosti opět v úterý a ve středu. Rozvrh bude upřesněn v ohláškách. Vyučování začne v pondělí 21.9. Prosíme o urychlené přihlašování dětí. Přihlášky jsou v kostele a budou také dány ve škole.

PŘÍPRAVA DĚTÍ S RODIČI NA PRVNÍ SV. PŘIJÍMÁNÍ

Rodiče mají být svým dětem prvními svědky víry slovem i životem. Proto jim patří úkol i výsada připravit své děti k prvnímu setkání s Bohem, milosrdným Otcem ve svátosti smíření a s Ježíšem Kristem v eucharistii - ve svátém přijímání. Podle směrnic biskupské konference pro katechezi se předpokládá předchozí náboženská výuka ve škole nebo ve farnosti. Učebnice třetí třídy má zaměření k přípravě na tyto dvě svátosti. Tím je prakticky určen věk dítěte. Výjimky jsou možné po osobní domluvě s farářem. Příprava bude mít dvě fáze. První budou setkání jednoho z rodičů s farářem, která budou jednou za měsíc v pondělí večer. První setkání bude 9. 11. v 18.00 v katechetické místnosti na faře. Druhá fáze bude blízká příprava rodičů s dětmi ve středu po bohoslužbě pro děti. **Ta začne dva měsíce před slavností prvního svátého přijímání, které bude v neděli 25. 4. 2021 v 10.00.**

KATECHUMENÁT

Katechumenát je příprava nepokřtěných dospělých na přijetí svátosti křtu, biřmování a eucharistie a tím samozřejmě také ke křesťanskému způsobu života. Také se mohou přidat i ti, kteří byli jako děti pokřtěni, ale nebyli vedeni k životu z víry v Ježíše Krista a chtěli by vstoupit s ním do vztahu i svátostným způsobem skrze svátost smíření a eucharistii. Přihlásit se můžete osobně u faráře Josefa Brtníka.

PŘÍPRAVA KE SVÁTOSTI BIŘMOVÁNÍ (P. JOSEF BRTNÍK, P. JAN BLAHA)

K přípravě na přijetí svátosti biřmování je možné se již přihlašovat v sakristii. První schůzka pro všechny přihlášené bude v neděli 11. října v 18.00 na faře. Na této schůzce budou zájemci rozděleni do dvou skupin podle věku:

Mladší 18 let - dvouletá příprava. Probíhat bude v pátek od 19.30 cca 1x za 14 dní. Součástí přípravy jsou i 2 víkendové pobyty ročně mimo Fryšták. Přihlašovat se mohou mladí lidé od 14 let.

Je důležité, aby se jednalo o jich vlastní rozhodnutí – sami se zapíší!

Starší 18 let - jednoroční příprava. Setkání budou dle domluvy.

Konkrétní den se domluví na první schůzce v neděli 11. října v 18.00 na faře.

PŘÍPRAVA RODIČŮ NA KŘEST DÍTĚTE

Společná příprava rodičů na křest dítěte je zpravidla v sobotu v 16.00 před křestní nedělí. Společné křty dětí budou pravidelně první nedělí v měsíci při bohoslužbě v 10.00. Výjimky z pravidla jsou z rozumných důvodů možné. Je vhodné se na křest co nejdříve domluvit s farářem. Pro ty, kdo nejsou oddáni nebo oddáni jen civilně je příprava delší. Dále je třeba vybrat vhodného kmotra a pořídit křestní roušku a svíci.

NABÍDKA PASTORAČNÍCH AKTIVIT FARNOSTI

PŘÍPRAVA NA KŘESŤANSKÉ MANŽELSTVÍ

Velice se osvědčuje dvoufázová příprava. Má dvě části. Jedna se nazývá „vzdálená příprava“ a druhá „blízká nebo bezprostřední.“

Vzdálená příprava může začít, když chlapec a dívka začnou vnímat svou známost jako vážnou a začínají spolu hovořit a uvažovat o manželství, do něhož chtějí vstoupit třeba za rok. Tuto přípravu je možno absolvovat buď v pastoračním středisku ve Zlíně nebo v konkrétní rodině, kde se schází několik měsíců maximálně pět párů snoubenců. V obojí formě se probírají a prohovořují tato témata:

1. ***Jak katolická církev chápe manželství,***
2. ***Psychologie partnerského vztahu,***
3. ***Vztahy k rodičům, přátelům a okolnímu světu,***
4. ***Konflikty a jejich řešení,***
5. ***Jak prožívat v manželství vztah k Bohu,***
6. ***Manželství a sexualita,***
7. ***Odpovědné rodičovství,***
8. ***Obsah manželského slibu, průběh svatebního obřadu.***

Blízká příprava obnáší několik setkání s knězem, který se snoubenci uskutečňuje především náboženskou a duchovní přípravu. Týká se to křesťanské víry, života z víry všeobecně, pak z křesťanského pohledu na manželství a rodičovství a praktického pohledu a domluvy na vlastní svatební obřad. Na tuto přípravu je třeba se přihlásit u kněze v místě sňatku půl roku před svatbou.

UVEDENÍ DO DUCHOVNÍ ČETBY NEDĚLNÍCH TEXTŮ PÍSMO

Leictio divina je jeden z velice osvědčených způsobů četby Písma, který byl praktikován v prvních staletích křesťanství v kláštorech. Pak upadl v zapomenutí. K životu jej přivedl pro všechny Boží lid vynikající biblista a pozdější arcibiskup milánský Carlo Maria Martini. Jeho kolega biskup říká: "Díky Martinimu i každá babička v té nejposlednější vesnici v milánské arcidiecézi denně čte a rozjímá Boží slovo a žije z něho!" My ho zčásti používáme v malém společenství i v našem Uvádění do duchovní četby Písma o prvních pátcích v měsíci. Budou pokračovat 4. září v 19.10 v malé skupince. Lectio má tyto fáze: Vzývej Ducha svátého, Čti Písmo, Rozjímej Písmo, Modli se s Písmem, Kontempluj, Uváděj do života. My používáme první čtyři kroky.

Zveme vás k tomuto setkávání – o. Josef

POUTNÍ POZNÁVACÍ PUTOVÁNÍ MORAVSKÝM KRASEM**MILÍ FRYŠTÁČTÍ FARNÍCI I DALŠÍ ZÁJEMCI,**

od této neděle se můžete naplno přihlašovat na tuto pouť. Je pro všechny generace – děti, mládež, střední věk i velmi pokročilé. Zvládne to každý.

CO JE NA TUTO POUŤ TŘEBA?

Po stránce materiální jídlo a pití na celý den. Dobré obutí a oblečení, deštník, peníze na cestovné. Vybírat se bude až v autobuse. Je třeba, aby bylo do naší “staříčkovy” poutě 20. září přihláшено aspoň 40 osob. Přihlašuje se zapsáním se v sakristii.

Po stránce duchovní – otevřenost smyslů a srdce. Ochotu k oběti – snášet těžkosti cestování a krátkého putování, přijetí krátkého programu na každém místě zastavení.

NAVŠTÍVÍME:

Křtiny – krásný barokní chrám Panny Marie Nanebevzaté

Brno – Lesná – úžasný nový moderní kostel blahoslavené Restituty

Vranov u Brna – poutní kostel a klášter Paulánů

Boskovice

– gotický chrám sv. Jakuba

– krásně opravenou synagogu, část zachovalých židovských domů a hřbitov

– památník kardinála Tomáše Špidlíka.

KDY: V SOBOTU 17. 10. 2020 OD 7:30 DO 19:30 Z NÁMĚSTÍ VE FRYŠTÁKU

Možná bude i nějaké překvapení.

o. Josef

**Barokní chrám Panny Marie
Nanebevzaté - Křtiny**

SVĚTEC MĚSÍCE – SVATÝ JAN NEPOMUCKÝ

Narodil se někdy kolem poloviny 14. století v Pomuku v Čechách (pozdější Nepomuk u Plzně). Jeho otcem byl pomucký rychtář Welflin, patrně německé národnosti. O matce nic bližšího nevíme, ale vzhledem k tomu, že Jan mluvil dobře česky, byla asi Češka. Rodná obec patřila ke klášteru cisterciáků a tam se Janovi dostalo dobrého základního vzdělání. Později dosáhl bakaláře práv na pražské univerzitě, založené krátce předtím roku 1348 Karlem IV. V letech 1369 až 1380 zastával úřad notáře v kanceláři arcibiskupa Jana Očka z Vlašimě, což předpokládalo znalost úředních jazyků i právních zvyklostí. Ze zachované dokumentace psané jeho rukou lze soudit, že byl v administrativě vynikající. O teologických studiích nevíme nic bližšího, jen to, že byl vysvěcen na kněze a ustanoven farářem u Sv. Havla v Praze (1380-1390), v kostele s velkou kazatelskou tradicí. Záhy byl rovněž jmenován kanovníkem kapituly u Sv. Jiljí (1382-1389). Pražský arcibiskup Jan z Jenštejna si Jana zřejmě oblíbil a počítal s ním do zodpovědných funkcí, protože jej poslal studovat práva na univerzitu do Padovy, která patřila v Evropě k nejlepším v oboru. Jan požíval velkého respektu ze strany akademického osazenstva, roku 1386 byl dokonce zvolen rektorem zaalpských studentů padovské univerzity. V Padově strávil celkem pět let a svá studia ukončil doktorátem. Po návratu z Itálie byl jmenován kanovníkem královské kapituly na Vyšehradě (1389-1393) a zároveň vykonával u pražského arcibiskupa Jana z Jenštejna úřad generálního vikáře. Obecně vleklý spor mezi mocí církevní a světskou získal v českém prostředí konkrétní kontury ve velmi napjatém vztahu mezi arcibiskupem a českým panovníkem Václavem IV. Král usiloval o podrobení církve své autoritě, a za tím účelem se nezdřáhal použít protiprávních úskoků i vojenské moci. Naopak arcibiskup Jan se snažil zachovat a obhájit nezávislost církve, přičemž se mohl opřít pouze o platný právní řád, který zavazoval i samotného krále. Proto obrana církve zčásti souvisela s obranou zákonnosti. K prvním sporným otázkám, které musel Jan řešit, patřil spor o patronaci, tedy právo obsazování far. Král Václav totiž začal rozšiřovat své právo na všechny fary, kde patronace nebyla zřejmá, a bylo třeba shromáždit právní podklady, aby mu bylo možné vykázat meze. K takovému úkolu nebyl nikdo povolanejší než vzdělaný a důkladný právník Jan. Když konflikt mezi Janem z Jenštejna a Václavem IV. vrcholil, stál Jan na straně arcibiskupa, který hájil svobodu a nezávislost církve na králově vůli. Král se nejnověji snažil získat část výše postaveného duchovenstva na svou stranu a omezit pravomoci arcibiskupa tím, že zřídí další biskupství z majetku benediktinského kláštera v Kladrubech. Cekal jen na smrt staříčského opata Racka, aby zrealizoval své plány. Opat skutečně zemřel, ale než stačil Václav zareagovat, benediktini rychle zvolili nového opata a generální vikář Jan Nepomucký zmařil královny plány tím, že v nezvykle krátké době volbu nového opata potvrdil. Václav IV. byl hněvem bez sebe. Při následném setkání vyhrožoval arcibiskupovi a celé jeho družině utopením, dokonce je nařídil všechny zatknout. Janovi z Jenštejna se podařilo uniknout, ale Jan Nepomucký spolu s dalšími byl zatčen a podroben výslechu za přítomnosti krále. Vyslýchán byl nejprve na Pražském hradě, potom na Staroměstské radnici a nakonec v mučírně na staroměstské rychtě (dnes dům čp. 404 na rohu Můstku a Rytířské ulice). Byl natahován na skřípec a pálen loučemi do boku, čehož se aktivně účastnil i rozhněvaný a opilý král.

DOKONČENÍ Z PŘEDCHÁZEJÍCÍ STRANY

Jan ani jeho druhové se ovšem nedopustili ničeho protiprávního a neměli být souzeni, natož mučení světskou mocí. Nakonec si to musel připustit i sám král, proto alespoň přiměl Janovy druhy, aby podepsali slib mlčenlivosti: měli případně na veřejnosti vypovídat, že nikdy nebyli zatčeni ani mučeni. Pak byli propuštěni. Jan však nejprve odmítal odpovídat na otázky krále a pak zase odmítal podepsat slib mlčenlivosti, dokonce krále ještě napomínal. Následkem mučení však brzy pozbyl vědomí a zřejmě i života; není vyloučeno, že nějakou dobu král mučil už jen jeho mrtvolu. Nakonec Jana svázali a jeho zmučené tělo hodili z Karlova mostu do Vltavy. Stalo se tak 20. března 1393, někdy kolem deváté hodiny večer. Za několik dní našli Janovo tělo rybáři. Pár let bylo pohřbeno prozatímně, patrně v zaniklém kostelíku sv. Kříže, stojícím tehdy poblíž dnešního kláštera minoritů na Starém Městě. Až koncem 14. století byly ostatky svátého Jana přeneseny do katedrály, kde spočívají dodnes. Později se zdůrazňovala jiná příčina umučení sv. Jana, dnes považovaná za méně pravděpodobnou: udržení zpovědního tajemství přes králův nátlak. Již arcibiskup Jan z Jenštejna nazval Jana Nepomuckého svatým mučedníkem („martyr sanctus“) hned v roce jeho úmrtí, když si písemně stěžoval papeži na násilné činy krále Václava IV. Hrob mučedníka byl uctíván velice záhy a vytrvale, i když následující tři staletí, zvláště pak léta husitských válek, šíření kultu světce příliš nenapomohla. Přesto byl v lidové úctě Jan Nepomucký řazen k hlavním zemským patronům Čech dlouho před svou kanonizací, už někdy kolem roku 1600. Svatojanská úcta mohutně ožila v době baroka. V Čechách se od té doby stala socha svátého Jana neodmyslitelnou součástí českých měst i venkova, a totéž platí i v některých okolních zemích: jen v Evropě se počet soch sv. Jana Nepomuckého odhaduje na třicet tisíc. Najdeme je v Bavorsku, ve Španělsku, a díky řeholníkům dokonce i v městě Nazaret. Obrazy a sochy světce lze vidět i v Severní a Jižní Americe, dokonce až v Japonsku. Jménu světce je rovněž zasvěcen bezpočet kaplí i kostelů. Nejstarší kostel sv. Jana Nepomuckého se nachází poblíž Telče (zasvěcen byl r. 1729) a v Praze na Skalce (r. 1730), na místě, kde stála kaplička zasvěcená světci již roku 1680. Velkou zásluhu na dovršení procesu svatořečení měl pražský arcibiskup Ferdinand Khuenburg (1710-1731), který již začátkem 18. století vyzval ke shromažďování podkladů a později osobně předsedal kanonizační komisi. V roce 1721 byl Jan Nepomucký konečně prohlášen za blahoslaveného. O několik let později ho kanonizoval papež Benedikt XIII., a to dne 19. března 1729 v Lateránské bazilice v Římě.

„Bože, tys vyvolil kněze a mučedníka Jana za obhájce práv církve a za strážce zpovědního tajemství; dej, ať následujeme příklad jeho statečnosti a věrně plníme službu, ke které jsi nás povolal. Prosíme o to skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, neboť on s tebou v jednotě Ducha Svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

Amen.

Vybral o. Josef

KDO JE PÁNEM VAŠEHO ŽIVOTA?

S Ježíšem se můžeme setkat různým způsobem, ale rad bych vám ukázal čtyři stupně nebo čtyři různé způsoby či dimenze tohoto setkání.

PRVNÍ SETKÁNÍ

Když člověk začne ve svém životě zakoušet Ježíše, obvykle se s ním nejprve setká jako s uzdravovatelem. Zástupci, které šly za Ježíšem, byly jako žebráci, kteří ho prosili, ba žadonili, aby je uzdravil, daroval jim pokoj a osvobodil je.

Dívali se na něj jako na hasiče a prosili ho, aby uhasil jejich problémů a těžkosti. Mnozí se na něj dívali jako na mága nebo lékaře na pohotovosti. To je nejběžnější způsob, jak se s ním zpočátku člověk setkává.

DRUHÉ SETKÁNÍ

Setkání s Ježíšem uzdravovatelem není vyvrcholením našeho vztahu s ním, ale spíš jeho začátkem. Postupně, jak člověk roste v duchovním životě, vnímá touhu setkat se s Ježíšem jako s učitelem.

Podívejme se na krásné setkání Nikodéma s Ježíšem. Nikodém za ním nejde, aby ho o něco prosil, ale proto, aby se zeptal, co má dělat. „Co mám dělat? Co mám dělat, abych se dostal do nebe?”

Při prvním setkání prosí člověk Ježíše o toto či tamto. Při druhém setkání udělá další krok. Už neprosí Ježíše, aby mu něco dal, ale spíš se ho ptá: „Co mám dělat?”

TŘETÍ SETKÁNÍ

Třetí setkání je dalším krokem vpřed. Je to setkání s Ježíšem jako s přítelem. Když se setkají dva přátelé, obvykle to není proto, aby jeden druhého o něco žádal. Nesetkávají se ani proto, aby se jeden druhého ptal, co od sebe chtějí, ale spíš proto, aby se radovali ze vzájemného společenství. Při třetím setkání tedy člověk začne cítit potřebu jen být s ním, být s Ježíšem. Jde o to, být s tím, koho milujete; být s Ježíšem a zakoušet jeho přátelství. Zde začíná náš modlitební život.

ČTVRTÉ SETKÁNÍ

Čtvrtý rozměr, ten nejdokonalejší, je setkání s Ježíšem jako s Pánem mého života. Znamená to odevzdat svůj život do jeho rukou v dokonalé poslušnosti, protože vím, že mě miluje.

V naší knize budeme uvažovat spíš o tomto čtvrtém rozměru. Zaměřme se tedy na naše setkání s Ježíšem jako s Pánem našeho života.

Z knihy Elias Vella – RUKU V RUCI S JEŽÍŠEM

MODLITBY MATEK VE FRYŠTÁKU

Milé maminky, babičky, tety srdečně Vás zveme na Setkání Modliteb matek.

Jak píše naše zakladatelka Veronica Williams: "Někdy mě až ohromuje, když uvažuji nad tím, jakým způsobem Bůh používá matky, aby uzdravoval rodiny a církev po celém světě! Když vidíme jakým způsobem se toto hnutí rozšířilo po celém světě, kolik svědectví k nám přichází, nikdo snad nemůže pochybovat o tom, že Modlitby matek jsou darem od Něj pro tento čas. Náš Pán miluje nás i naše děti. Kdy už to konečně pochopíme?"

Jsme ekumenickým modlitebním společenstvím, založeným na touze maminek modlit se za své děti a s důvěrou je odevzdávat do Boží náruče.

Děti můžeme nasycit, obléci, vychovat, ale bez pomoci Boží toho o moc víc pro ně udělat nemůžeme. Před 25 lety to viděly i anglické maminky (tenkrát už babičky) Veronica a její švagrová Sandra. Jejich touhu po ochraně dětí a vnoučat Pán vyslyšel a tak vznikly Modlitby matek. A aniž by to obě ženy plánovaly rozšířily se samovolně v krátké době až dodnes do 127 zemí světa. Modlitba maminek je hluboká svou jednoduchostí a důvěrou. Týden co týden se setkávají maminky v malých skupinkách, přicházejí před Ježíše a odevzdávají mu sebe, své děti, ... aby mohl On sám konat v jejich životech podle své vůle. Je to symbolické odevzdávání ve formě papírových koleček, ale v modlitbě a velké důvěře. K modlitbě zveme i ženy, které nemají své vlastní děti, ale jsou ochotny otevřít své srdce jako duchovní matky pro ty, kteří potřebují modlitbu.

CHCETE-LI SE DOZVĚDĚT VÍCE, PŘIJĚTE

V SOBOTU 19. 9. V 15:00-17:30 DO KOSTELA SV. MIKULÁŠE VE FRYŠTÁKU.

rh

MATKA TEREZA

V těchto dnech si připomínáme výročí úmrtí i svatořečení Matky Terezy

Její život je výzvou pro nás všechny...

(AGNES GONXHA BOJAXHIU * 27.8.1910 + 5.9.1997, SVATOŘEČENÍ: 4.9.2016)

Nestačí říci: "Miluji."

Je potřeba tuto lásku vložit do konkrétních skutků.

Je potřeba milovat, až to bolí!

NEVADÍ

Člověk je nerozumný, nelogický a sobecký - to nevedí, miluj ho.

Když konáš dobro, přičítají to tvému egu - to nevedí, konej dobro.

Jestliže skutečněš své cíle, objevíš, že máš falešné přátele a pravé nepřátele - to nevedí, skutečněj své cíle.

Dobro, které dnes vykonáš, je zítra zapomenuto - to nevedí, konej dobro.

Čestnost a upřímnost tě činí zranitelným - to nevedí, buď přímý a čestný.

To, co jsi budoval celý rok, je někdy zničeno během chvíle - to nevedí, buduj.

Někdy pomůžeš lidem a oni to odmítají - to nevedí, pomáhej jim.

Dáš světu to nejlepší ze sebe a odměnou je ti kopanec - to nevedí, dávej to nejlepší, co v tobě je.

Z HISTORIE POHŘBIVÁNÍ VE FRYŠTÁCKÉM KOSTELE (17. DÍL)

V minulém dílu našeho seriálu jsme se zaměřili na pohřbívání v prostoru celého fryštáckého kostela jako takového. Až do josefínských reforem v druhé polovině 18. století se totiž běžně pohřbívalo v okolí kostelů, které byly považovány za výlučná posvátná místa. Na hřbitovech však byl pohřbíván prostý poddanský lid, zatímco přímo v prostorách chrámů se dostalo privilegia být pochován jen lidem z vyšších vrstev.

Ne jinak tomu bylo i ve Fryštáku.

V předchozím čísle jsme si také ozřejmili, že ne každý, kdo byl ve Fryštáku pochován uvnitř kostela, měl právo být pohřben přímo v kryptě. Ta byla v podstatě výhradním pohřebišťem rodu Minkviců z Lukova. Ostatní privilegovaní zemřelí byli tedy pohřbíváni pod dlažbou v prostoru celého chrámu, přičemž v úmrtní matrice je zpravidla uvedeno i umístění jejich hrobu. Ve staré fryštácké úmrtní matrice byla doposud dohledána níže uvedená jména, u nichž je zřejmé, že jejich nositelé byli pochováni přímo v kostele. Pro úplnost doplníme, že se z větší části jednalo buď o fryštácké faráře nebo lidi vykonávající různé úřední nebo správní funkce na lukovském hradě, případně i o některé osoby urozeného původu:

1686

† 1. března: **Pavel Ignác Filippi, fryštácký farář** – pohřben v kostele „*pod kazatelnicí podle sklípku na levé straně*“

† 26. března: **Jan Zeleczký z Poczenitz, purkrabí** (tj. správce) lukovského panství – pohřben „*před oltářem Panny Marie, na pravé straně*“

1694

† 5. ledna: **Jiří Provazník**, za zásluhy (...) k chrámu fryštáckému, štípskému, slušovskému a kašavskému – pohřben „*v chrámu Páně pod schodem (u presbytáře?) na pravé straně*“

† 15. února: „*vzácný a slouvný pán*“ **Jiřík, polesný z hradu Lukova** – pochován „*v chrámu Páně pod pavlačí na pravé straně*“

† 19. prosince: **Marianna Hyplová, aneb polesná z hradu Lukova** – pochována „*v chrámu Páně fryštáckým na levé straně pod pavlačemi*“

1695

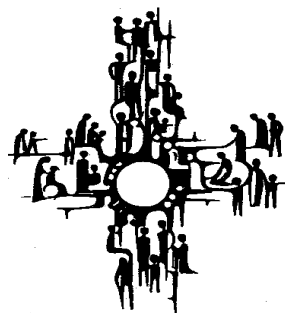
† 10. srpna: **P. Carolus Plumlowský**, patrně duchovní na lukovském hradě – pohřben „*mezi ženskýmá stolicemi* (tj. lavicemi určenými výhradně ženám) *před oltářem svatý Kateřiny*“

1700

† 11. února: **pacholátko, dítě urozeného pána Frantze Skrbenského** – pochováno „*v chrámu Páně fryštáckým na pravé straně, když se do kostela jde, u malého oltáře Panenky Marie, vedle nebož.(tíka) pana faráře někdejšího fryštáckého, kněze Tomáše*“ (patrně jde o P. Tomáše Fabricia, který zemřel v roce 1674, neznámo kde, a ve Fryštáku byl nejspíš pohřben)

† 24. února: **vysoce urozená paní Johana Františka, manželka Franze Skrbenského** (zřejmě matka výše uvedeného dítěte) – pohřbena „*v chrámu Páně fryštáckým na pravé straně, když se do kostela vchází, vedle panského sklípku a podle někdejšího pana faráře fryštáckého, kněze Tomáše*“ (asi tentýž jako výše)

3.9. Památka svatého Řehoře Velikého
 6.9. 23. neděle v mezidobí
 8.9. Svátek Narození Panny Marie
 13.9. 24. neděle v mezidobí
 14.9. Svátek Povýšení svatého kříže
 15.9. Památka Panny Marie Bolestné
 20.9. 25. neděle v mezidobí – Staříčkova pouť
 21.9. Svátek svatého Matouše
 27.9. 26. neděle v mezidobí
 28.9. Slavnost svatého Václava
 29.9. Svátek svatých Michaela, Gabriela, Rafaela

1712

† 2. dubna: **P. František Lubovenský, fryštácký farář** (1709–1712)
 – pochován „*protiv oltáři malému, jenž jest založený Panny Marie*“

1735

† 8. září: **P. Josef Pavel Tauber, fryštácký farář** (1731–1735) –
 pohřben uprostřed chrámu, před kryptou Minkvicburků, naproti
 vstupu do kostela a věže

Vít Němec

NA VELEHRADĚ BYL PŘEDSTAVEN NOVÝ FILM O PĚŠÍM POUTNICTVÍ

Na závěr dvacátého ročníku hvězdicové pouti byla v sobotu 22. srpna 2020 na Velehradě uvedena premiéra filmu „Pěšky bez hranic“ o putování po cyrilometodějských stezkách. Po skončení promítání proběhla beseda s režisérkou Evou Toulovou, hlavní představitelkou Terezou Němcovou Petráškovou, kameramanem Tomášem Lénardem a producentem Petrem Hiršem. Promítání se zúčastnili i krajský radní Jan Pijáček a organizátor hvězdicové pouti Mons. Jan Peňáz, besedu moderoval koordinátor kulturních aktivit na Velehradě Petr Slinták.

Foto: František Ingr / Člověk a Víra

Na snímku Mons. Jan Peňáz a Petr Slinták

MILÉ BOŽÍ DĚTI,

vyhlašujeme celoroční soutěž o nejudatnějšího rytíře a nejkrásnější princeznu.

Soutěž bude ve třech věkových kategoriích

- 1. děti 1. - 3. třídy**
- 2. děti 4. – 6. třídy**
- 3. děti 7. – 9. třídy**

Hodnotit se budou dvě skutečnosti:

- a) pravidelná účast na nedělní bohoslužbě**
- b) - mladší děti namalovat obrázek k evangeliu
- starší děti (4. – 9. tř.) větu z evangelia a zamyšlení nad ní s modlitbou k ní osobně vytvořenou – to si povedete v malém osobním deníčku.**

Vyhodnocení proběhne v druhé půlce června a vyhlášení na stupních vítězů při nedělní bohoslužbě 27. 6. 2021 v 10 hodin.

Nikoho nemine malá odměna, vítězové obdrží cenné knihy o Bibli. Vaši kněží a katecheti z farnosti.

FARNÍČEK – ZPRAVODAJ FARNOSTI SV. MIKULÁŠE VE FRYŠTÁKU

Redakční rada: P. Josef Brtník, Mgr. Pavel Nášel

VYCHÁZÍ MĚSÍČNĚ, URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU, NEPRODEJNÉ

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST FRYŠTÁK, P. I. STUHLÉHO 25,

763 16 FRYŠTÁK, TEL: 577 911 005

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.cz>.

UZÁVĚRKA PRO VAŠE PŘÍSPĚVKY VŽDY DO 20. DNE V MĚSÍCI

VYŠLO 5. 9. 2020 V NÁKLADU 200 KS.